

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719201501
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6719201501.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: V. K., T. Q., N.. XX.XX.XXXX, A. F. XX/X, XXX XX F. N., občianka SR, o zaplatenie 1 365,39 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanej súd nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Predchodca žalobcu - spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; IČO: 31 320 155 (ďalej len ako „VÚB, a.s.“) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.03.2019 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1 365,39 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 31.07.2016 až do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, a to všetko na tom skutkovom a právnom základe, že jej predchodca - spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130 (ďalej len ako „Consumer FH“) so žalovanou uzatvorili 30.09.2014 Zmluvu o pôžičke ev. č. 6187575, na základe ktorej Consumer FH poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1 500 Eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 60 mesačných splátkach vo výške 41,87 Eur mesačne, až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2 512,20 Eur, pričom do dňa podania žaloby uhradila žalovaná sumu 636,10 Eur. Nakoľko žalovaná nesplácala svoje splátky riadne a včas, žalobca upozornil žalovanú listom zo dňa 26.03.2016, označeným ako „Predžalobná upomienka“, na úhradu dlžných splátok, pričom žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.05.2016 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom z 25.05.2016 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalobca si neuplatnil zmluvnú pokutu ani náklady spojené s vymáhaním pohľadávky.

2. K žalobe boli priložené Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky - Zmluva o spotrebiteľskom úvere medzi Consumer FH a žalovanou zo dňa 30.09.2014 (ďalej len ako „Zmluva o pôžičke“); Prehľad splátok a úhrad; Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.06.2016 (ďalej len ako „Oznámenie o zosplatnení“); Predžalobná upomienka zo dňa 26.03.2016 s doručenkou (ďalej len ako „Predžalobná upomienka“); Notárska zápisnica č.N3283/2017; NZ 54215/2017 a Príloha 1 Projektu - Opis rozdelenia majetku a záväzkov.

3. Dňa 08.04.2019 súd vyzval žalobcu na uvedenie, či trvá na podanej žalobe vzhľadom na ust. § 54a v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka - v podaní doručenom súdu dňa 29.04.2019 žalobca uviedol, že uplatnenie pohľadávky nie je v zmysle výzvy súdu obmedzené. Podľa právneho názoru

žalobcu v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Podľa JUDr. F. Sedláčka Phd.: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou." V zmysle čl. 12.2 zmluvných podmienok Spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti Pôžičky v prípade ak je klient v omeškanií so zaplacením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ V tejto súvislosti žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení (bod 13) uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, uvádza, že k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatenosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky tzn. ktorejkoľvek splátky, ktorú sám určí. Možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je pritom právom veriteľa, nie jeho povinnosťou. Ako uvádza Krajský súd Trenčín v rozsudku 5Co/285/2016, „predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru.“ V predmetnej právnej veci sa Žalovaný prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.01.2016. V zmysle vyššie uvedených zmluvných podmienok a zákonných ustanovení, bol žalobca povinný evidovať omeškание jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, a až následne mohol pristúpiť k zosplatneniu dlhu, v tomto prípade vo vzťahu ku splátke splatnej 20.4.2016. Tento postup - v zmysle zákonných a zmluvných ustanovení - nemôže byť na ťarchu Žalobcovi, preto sa javí ako nedôvodné aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vzhľadom na uvedené zosplatnenie v prejednávanej spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.04.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.04.2019. Žaloba bola podaná 25.03.2019, teda v rámci premlčacej lehoty. Predžalobnou upomienkou žalobca vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť - oprávnenie dlh zosplatiť. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti Žalobca nešpecifikuje, ktorou konkrétnou splátkou sa stal dlh splatným. Uvádza, že nakoľko nedošlo k úhrade zosplatiť celý dlh z úverovej zmluvy tzn. vrátane splátok splatných medzi poslednou uhradenou splátkou a zosplatením samotným. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.01.2016, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 20.04.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Nad rámec Žalobca uvádza, že ustanovenie § 54a predstavuje komplikovanú právnu konštrukciu aj vzhľadom na nejasnosť a nepresnosť použitých pojmov. Najmä spojenie „nemožno vymáhať“ spôsobuje interpretačné problémy. Uvedený pojem „vymáhania“ možno vykladať minimálne v dvoch významoch - 1. vymáhateľnou môže byť pohľadávka, ktorú možno uplatniť v súdnom konaní resp. domáhať sa plnenia podaním návrhu na súd. 2. na druhej strane za vymáhateľnú možno považovať pohľadávku, ktorá bola priznaná rozhodnutím súdu resp. iným právnym titulom a teda veriteľ sa môže domáhať jej núteného výkonu v rámci exekučného konania. Žalobca sa prikláňa k právnemu názoru vyslovenému aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 6 Cdo 253/2013, podľa ktorého je vymáhateľná pohľadávka taká, ktorá bola veriteľovi priznaná rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno vykonať exekúciu. Opačný výklad, kedy sa vymáhaním rozumie aj súdne konanie t.j. uplatnenie pohľadávky na súde, núti súdy posudzovať ex offa aj otázku premlčania. Ako bolo konštatované v náleze Ústavného súdu k §5b zákona č. 250/2007 Z.z. - ktorý upravuje práve ex offa posudzovanie premlčania - „žalobca je v civilnom konaní nie nepodstatne znevýhodnený tým, že súd

počas konania z úradnej moci skúma, či nedošlo k premlčaniu žalovanej pohľadávky...na premlčanie v prospech veriteľa ex offa neprihliada..“ Žalobca považuje podanie návrhu za plne opodstatnené a v súlade s právnymi predpismi, v otázke premlčania ako aj v otázke možnosti domáhať sa svojich práv súdnou cestou.

4. Žalovaná prevzala žalobu (s prílohami, poučeniami o procesných právach a povinnostiach a uznesením tunajšieho súdu, ktorým jej bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe) dňa 08.06.2019 (č.l. 57) - napriek tomu sa v súdom uloženej lehote k žalobe písomne nevyjadrila.

5. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 19Csp/21/2019-76 zo dňa 09.07.2019 súd na základe návrhu pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť VÚB, a.s. a na jej miesto do sporu ako žalobca vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154.

6. Dňa 07.08.2019 sa vo veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí žiadali ospravedlniť neúčast' na pojednávaní s tým, že súhlasia s rozhodnutím veci v neprítomnosti. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že všetky skutkové tvrdenia žalobcu sú pravdivé, pričom požiadala, aby jej bolo umožnené dlh splácať splátkovou formou, pri čo možno najnižšej výške splátok.

7. Podľa 151 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

8. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 879v Obč. z., konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

10. Podľa § 54a Obč. Z. v znení účinnom od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel

11. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta Obč. Z. v znení neskorších predpisov, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

12. Podľa § 101 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa § 103 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Podľa § 122 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň

v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

15. Podľa § 53 ods. 9 Obč. Z. v znení účinnom do 31.12.2014, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Súd nepovažoval za sporné medzi stranami žiadne skutkové tvrdenia, nakoľko žalovaná žiadne skutkové tvrdenia žalobcu účinne nepoprela. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že medzi stranami sporu (najmä) nie je sporné, že :

- dňa 30.09.2014 uzavreli Consumer FH ako veriteľ a žalovaná ako dlžník Zmluvu o pôžičku, predmetom ktorej bola pôžička 1 500 Eur,
- do dňa podania žaloby uhradila žalovaná z pôžičky sumu 636,10 Eur;
- nakoľko žalovaná nesplácala svoje splátky riadne a včas, žalobca upozornil žalovanú listom zo dňa 26.03.2016, označeným ako „Predžalobná upomienka“, na úhradu dlžných splátok, pričom žalovanú upozornil aj na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru;
- nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.05.2016 úver zosplatil, o čom bola žalovaná informovaná listom z 25.05.2016 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“.

21. Sporné skutkové tvrdenia medzi stranami sporu neboli.

22. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o pôžičke (§ 52 Obč. Z.) súd konštatuje, že nepopretie skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovanej nezavahuje súd povinnosti podrobiť predmetnú Zmluvu o pôžičke kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných nepriateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 Obč. Z.) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch), pričom s účinnosťou od 05.12.2018 je súd povinný ex offio prihliadať aj na premlčanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (§54a Obč. Z.), a to tak v prospech ako aj v neprospech veriteľa.

23. Po právnom posúdení a po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné v zmysle § 54a Obč. Z. (v spojení s § 103 Obč. z a § 879v Obč. Z.) vyhovieť z dôvodu premlčania nároku žalobcu a preto súd žalobu zamietol (výrok I.). Podľa dôvodovej správy (vo vzťahu k 54a Obč. Z.), pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva

do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t. j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Dôvodová správa k schválenému zákonu považuje za vymáhanie premlčaného práva nielen exekučné konanie, ale aj (základné) súdne konanie. K rovnakému záveru dospelo dňa 20.03.2019 aj občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré konštatovalo, že „vzhľadom na to, že účelom novely OZ bolo, aby sa subjektívne majetkové práva zo spotrebiteľskej zmluvy po uplynutí premlčacej doby dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov, z povahy ktorých vyplýva, že ich nemožno vymáhať, potom bez ohľadu na to, že uvedené ustanovenie stiera rozdiel medzi premlčaním a preklúziou, súd by mal prihliadať na premlčanie uplatňovanej pohľadávky ex offa. Novela OZ sa vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa. Poukazujeme na prechodné ustanovenie § 879v OZ“. Pokiaľ žalobca poukázal na nález Ústavného súdu SR k §5b zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého súd neprihliada ex offa na premlčania v prospech veriteľa, súd konštatuje, že na rozdiel od napadnutého ust. § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. vychádza § 54a Obč. Z. z predpokladu, že súd prihliada (ex offa) na premlčanie nárokov nielen v neprospech veriteľa, ale aj v jeho prospech.

24. Vychádzajúc z ust. § 151 CSP (nesporné tvrdenia) a z vykonaného dokazovania súd zistil, že :

24.1 na základe Zmluvy o pôžičky bola žalovanej poskytnutá pôžička v sume 1 500 Eur;

24.2 žalovaná bola povinná pôžičku splácať v mesačných splátkach (v sume 41,87 Eur), ktoré splátky boli podľa čl. V Zmluvy o pôžičke splatné vždy 20. dňa v mesiaci;

24.3 podľa bodu 12.2. Zmluvy o pôžičke - Vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky (č.l. 7) bola spoločnosť Consumer FH oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky (čo i len čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace), a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka;

24.4 žalovaná nesplácala svoje splátky riadne a včas a preto ju predchodca žalobcu Consumer FH upozornil listom zo dňa 26.03.2016, označeným ako „Predžalobná upomienka“ (č.l. 8), na úhradu dlžnej splátky 01/2016, pričom žalovanú upozornil aj na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru;

24.5 nakoľko k úhrade predmetnej dlžnej splátky ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.05.2016 úver zosplatil, o čom bola žalovaná informovaná listom z 25.05.2016 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č.l. 5).

25. Žalobca listinným dôkazom - Oznámenie o zosplatnení (č.l. 5) odkazuje (pokiaľ ide o výzvu na zaplatenie dlžných splátok a upozornenie na možnosť zosplatnenia pôžičky) na Predžalobnú upomienku. Z listinného dôkazu Predžalobná upomienka (č.l. 8) vyplýva, že spoločnosť Consumer FH upozornila žalovanú na možnosť zosplatnenia pôžičky (úveru), ak v lehote do 05.05.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2016. Podľa listinného dôkazu - Zmluva o pôžičke (č.l. 5 p.v -7), konkrétne čl. V, boli splátky splatné vždy do 20. dňa v mesiaci a teda predmetná splátka 01/2016 bola splatná dňa 20.01.2016. Oprávnenie spoločnosti Consumer FH zosplatiť pôžičku pritom vyplýva z bodu 12.2 Zmluvy o pôžičke.

26. V zmysle § 103 Obč. Z. tak odo dňa splatnosti splátky 01/2016, t.j. dňa 20.01.2016, začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 Obč. Z.), ktorej koniec pripadol v zmysle § 122 Obč. Z. na 21.01.2019 (pozn. súdu - deň 20.01.2019 pripadol na nedeľu). Nakoľko bola žaloba podaná na súd (i) až dňa 25.03.2019, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby a (ii) za účinnosti § 54a Obč. Z., súd v zmysle citovaného ustanovenia § 54a Obč. Z., v spojení s § 103 Obč. Z. a § 879v Obč. Z. nemohol nárok žalobcovi priznať.

27. Na podporu správnosti svojho záveru o premlčaní nároku (§ 103 Obč. Z.) súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Co/42/2019-176 zo dňa 26.06.2019, v zmysle ktorých „z ustanovenia § 103 druhá veta Obč. Z. je zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčania na dátum zročnosti tej nesplatennej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celá dlh (pozn. súdu - v predmetnej veci splátky splatnej 20.01.2016). V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na

predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky...Odvolací súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde.

28. Na podporu svojich záverov súd ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, v ktorom odvolací súd skonštatoval, že „V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. doručením žalovanému (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, pre ktorú žalobca vyhlasoval mimoriadnu splatnosť, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky.

29. Totožné závery vyplývajú taktiež aj z rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018, rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/385/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 9Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018, rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/668/2015 zo dňa 05.04.2017 a z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/211/2016 zo dňa 13.10.2016.

30. Súd je toho názoru, že nebolo možné žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah (nové právo), ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Nie je preto možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premlčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko by sa tým poprela samotná podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa tým popieral inštitút premlčania ako taký. Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp.zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010 dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014 a 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005 (z 27.03.2008). Taktiež k rovnakým záverom dospel napr. aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp.zn. 17CoE/1/2017 z 07.06.2017, keď uviedol, že najneskôr sa všetky úroky z omeškania premlčia spolu s pohľadávkou a iný výklad by mal za následok, že napriek premlčaniu práva na splnenie hlavného záväzku by bol dlžník prostredníctvom vedľajšieho záväzku na zaplatenie úrokov z omeškania po dobu časovo neobmedzenú donucovaný na plnenie hlavného záväzku, čím by sa negovali právne dôsledky vyplývajúce z inštitútu premlčania a súčasne by sa nerešpektoval jeden zo základných princípov súkromného práva „bdelým patrí právo“. K podobným záverom dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení 23CoE/72/2012 z 21.03.2014, keď uviedol, že prijatie argumentácie, že nárok na úroky z omeškania prináleží veriteľovi 3 roky spätne pred podaním žaloby a to napriek premlčaniu istiny pohľadávky, by znamenalo, že vždy bude existovať „trojročný blok úrokov z omeškania“, ktorý by existoval izolovane a v podstate by bolo na vóli oprávneného, kedy by sa domáhal ich zaplatenia, pričom takáto „nadčasová“ povaha nie je právne udržateľná, nakoľko by znamenala nepostihnuteľnosť istej časti úrokov z omeškania inštitútom premlčania.

31. Pre premlčanie nároku nebolo potrebné a ani hospodárne vykonávať ďalšie dokazovanie a súdnu kontrolu ohľadom neprijateľných (neplatných zmluvných podmienok) v Zmluve o pôžičke a nebolo tiež potrebné zaoberať sa ani súladom výšky dohodnutých úrokov s dobrými mravmi.

32. Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách konaniach, žalovaná mala v spore plný úspech a preto by jej v zmysle § 255 CSP mal prislúchať nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania (100%). Nakoľko však žalovanej preukázateľne v spore žiadne trovy nevznikli a ich náhradu na pojednávaní ani nepožadovala, súd jej v zmysle § 257 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok II.). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp .zn. 7Cdo/14/2018 z 28.02.2018, podľa ktorého „ak podľa obsahu spisu strane žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP (procesná ekonómia) rozhodnúť tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.